

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árképezésben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyílt tér sora 20 kr.

KÖZÉRTDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A kvóta.

A sokat keresett, a sokat vitatott, próbálgatott kules a kiegyezés zárjához végre megkerült.

Nem olyan formás, mint a régi, de nem is olyan durva, mint aminővel az osztrák kvóta-bizottság a helyzet nyitját kereste.

A monarchia két állama részéről kiküldött kvótaküldöttségek hetes albizottságai között megegyezés jött létre arra nézve, hogy a közös kiadásokat a két állam a legközelebbi tíz esztendő alatt milyen arányban fedezze. A megállapodás ez: Magyarország fizet 34,4, Ausztria pedig 65,6 százalékot.

Ezzel a kiegyezés kérdése ha megoldva nincs is, de eljuttat abba a stádiumba, amelytől a három év óta folyó háború befejeztéig csak egy lépés van. Óriási jelentőségű épen ebből a szempontból ez a megegyezés, mely kétségtelenül alkalmas arra, hogy a két állam áldatlan küzdelmének magasra fölcsapó hullámaint elsimítsa.

Még csak pár nap előtt is a legnagyobb aggodalom töltötte el politikusainkat, midőn a kvóta-küldöttségek eredmény nélkül zárták le a Budapesten folytatott tanácskozásokat. Attól lehetett tartani, és joggal, hogy a megegyezés létre nem jöhetvén, ismét a Felsége kell hogy az arányt ideiglenesen megállapítsa.

Ezt akarta kerülni mind a két kormány, melyek fölfogását legmelegebben épen az uralkodó támogatta.

A meghiusult tárgyalások után pár nappal az osztrák miniszterelnök kormányunkkal tudatta, hogy a Reichsrath kvóta-küldöttsége hajlandó még egyszer tárgyalásba bocsátkozni a magyar küldöttséggel.

Csak természetes lehet, hogy magyar részről ez az ajánkozás készséggel elfogadott. Hisz tudva van mindenki előtt, hogy mily óriási veszteségeket kell elszívni a kiegyezés kérdésének bukdácsolása, lépten-nyomon újabb zavarok támasztása és az egyenlenségnek az abszurdumig való fokozása miatt. És nem lehet vigasztalásunkra az a körülmény, hogy Ausztria helyzete nem rózsás.

Ily előzmények után és ily helyzet közepette ült egybe Budapesten a napokban a két küldöttség és újra fölveve a tárgyalás alig elejtett fonálát, csakhamar megállapodtak a kvótára nézve négy pontban.

A megállapodás első pontja a kvóta-arány tartamának

tíz évre, 1900. január 1-től 1909. december 31-ig való kitűzése.

Második az, hogy a vámközösség tartama alatt a vámjövedelem (a kezelési kiadások leszámításával) a közös kiadásokra fordítandó.

A harmadik pont a kvóta-arányt állapítja meg, amint már említettük, 34,4—65,6 százalék arányban. Végül a negyedik pont a határvidék precípuuma megszüntetését mondja ki.

Ez a megállapodás története és foglalatja.

Lássuk most röviden, hogy minő utakat kell, hogy megtegyen a hetes bizottság előterjesztése a végül, hogy törvényerőre emelkedjen és ezzel a kiegyezés létrejöhessen. Megmondta, tüzetesen elmagyarázta ezt a Ház keddi ülésén Széll Kálmán miniszterelnök, s most csupán röviden vázoljuk az emlékezésbe visszaidézés okáért.

A kvóta-küldöttségek a maguk javaslatát beterjesztik a két kormány útján a képviselőház, illetve a birodalmi tanács elé. Nálunk ez az aktus csütörtökön történt meg. A beterjesztett javaslatot a Ház kiadja a pénzügyi bizottságnak, mely már hétfőn tárgyalás alá veszi a kérdést. Ámbar óriási az az anyag, melyet a kormány a bizottság rendelkezésére bocsát, a kérdés minden irányu hosszas tárgyalása s ennek alapján kellő ismerete lehetővé teszik, hogy a pénzügyi bizottság hamar elkészüljön véleményével.

A miniszterelnök ily körülmények között joggal remélheti és reméli, hogy december 4-én a Ház megkezdheti a tárgyalásokat, s bevégezheti még elég idején arra, hogy a november 30-án megalakuló delegáció a kvóta-tárgyalás idejére elhalasztott tárgyalásait még folytathassa.

Széll Kálmán programjával szemben a függetlenségi párt egyik árnyalata abban reménykedik, hogy okot és módot fog találni a képviselőház tárgyalásai rendjén arra, hogy a kiegyezés kellő időre való létrejöttét megakadályozza.

Jól tudjuk, hogy hárszabályaink még ma is elég rést mutatnak arra, hogy egy töredék technikai obstrukcióval megakadályozhassa a parlament működését. A lehetőség tehát a cél kivételére megvan. Más kérdés azonban, hogy vajjon ki fogja-e ezt a lehetőséget használni a függetlenségi párt? Vajjon olyannak látja-e a helyzetet, hogy a mai állapotok, kivált a közgazdasági helyzet, az ország veszedelme nélkül sokáig fon-

tarthatók-e? Vajjon nem retten-e vissza attól, hogy az odiumot, melyet eddig Ausztria viselt a kiegyezés megkötéséért, most Magyarországra hárítsa?

Oly kérdések, melyek már a közeljövőben határozott feleletet kapnak, de amelyre mi már ma is azt a választ adhatjuk, hogy a kvóta-arány megoldásának előmozdítása a jelenlegi helyzet mellett oly hazafias kötelesség, mely elől a függetlenségi párt sem térhet ki.

Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület. Sz. 195—899. G. E.

Gazdaközönségünk figyelmébe! Értesítjük gazdaközönségünket, miszerint az algyógyi m. kir. állami székely földmives-iskolánál a gyakorlati mezőgazdálkodás ismeretének mentől szelebb körben való elterjedése céljából f. é. december hó 1-től kezdve nyolcz hétig tartó téli gazdasági tanfolyam fog tartatni.

Felvétnek kiscsardák, mezei munkások vagy mezőgazdasági cselédek, kik 18—40. éves életkorral bírnak s kik erkölcsi magaviseletüket előjárásági bizonyítványal képesek igazolni. A tanítás iránya teljesen gyakorlati, a tanfolyam hallgatói ingyenes ellátásban részesülnek, csak az oda- és visszautazás költségei terhelik.

Felhívjuk tehát vármegyei gazdáinkat, kik akár maguk, akár gazdasági munkásaikat, cselédeiket stb. a tanfolyam ingyenes hallgatása végett a nyolczhetes tanfolyamot Algyógyon elöltetni akarják, f. hó végéig az algyógyi m. kir. földmives-iskola igazgatóságánál mielőbb jelentkezzenek.

Az „Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület“ nevében.

Kelt Nagy-Enyeden, 1899. november hó 21-én. Zeyk Dániel főispán, gazd. egyleti elnök s. k. Székelyhidy Viktor gazd. egyt. titkár.

A „Tanítók Háza“.

Tanügyi körökben 3—4 évvel ezelőtől mozgalom indult meg a végett, hogy a tanítóknak magasabb iskolákon tanulói fiai számára Budapesten és Kolozsváron internátusok létesíttessenek.

Azonban a legvérmesebb reményű tanító sem gon-

TÁRCZA.

A kenyér.

Mikor Londonban a Towerben jártam, egy jóképű öreg ur volt a ciceronem a százados falak között. Megnéztem mindent, ami érdemes arra, hogy szemügyre vegye az ember, a halálkapujától az angol koronáig. Az én ciceronem, aki két évtized óta napról-napra végigkocogott azon a szürke bazaltkoczkákon, szinte bántó közönynyel mutatta meg azt a fekete koczkát az udvar közepén, amely azt a helyet jelöli, ahol VIII. Henrik király idejében Boleyn Anna, Gray Johanna és ki tudja még hánynak a feje porba hullt; őt sem ez nem hatotta meg, sem az a szoba, amelyben az angol koronát és jogart tartogatják olyan vékony üvegszekrényben, mintha csak a portól akarnák óvni. Szent áhitat fogott el engem, mikor Nagy-Británia koronáját láttam, s úgy éreztem, mintha belőle az erő és a hatalom sugárzott volna ki. Az én öregem ajkai körül szelid mosoly jelent meg, mikor rám nézett s aztán megfogta a kezemet s cipelt magával.

— Ne ezt nézze — mondta. — Nem erre vagyunk büszkéek. Ez semmi. Hanem ha látni akar valamit, jöj-jön velem.

Nyirkos folyosókon, rozoga lépcsőkön mentünk hol föl, hol le az ijesztő falak közt, s egyszerre egy ablakhoz vezetett, ahonnan egy óriási terembe láttam.

— Ezen az ablakon nézzen be, s meg fogja látni, hogy mi Anglia.

Benéztem s a terem tele volt puskákkal.

— Négyezerötvenezer puská, készen tartva a jövő háborúra — mondta. Szemei lázban égtek, a melle kidülledt, s a hangja, melyet előbb még az asztmája miatt alig hallottam, harsogott abban a kis zugban, melyben álltunk. — Ott benn láthatja Anglia hatalmát. A korona, a jogar, az olajmedence, az mind csak holt czafrang, ékszer, amelynek Anglia sorsára nincs befolyása, hisz hatvan év óta az az üvegszekrény ki sem volt nyitva, s ma már a zár is biztosan berozsdásodott azok közt a vizes falak között; de ez a felmilió puská, ez az élet és a hatalom.

Azóta sokszor eszembe jut ez a jelenet, de főleg amióta Angliának ismét háborúja van. Négyezerötvenezer angol puská csakugyan jelent valamit akkor, mikor Anglia fél világrészeket hódít meg harmincezer katonával.

Elofvastam a legtöbb cikket, melyet a lapok a mostani háborúról írtak, sok érdekes dolgot találtam bennük s nem egynek az írója sziporkázó szellemmel magyarázta meg, hogy rokonszenve ebben a háboruban miért van az angolok mellett, vagy ellen. De azt a meggyőződést merítettem belőlük, hogy egyik sem járt kiinn Angliában. Nem voltam magam sem nagyon sokáig Londonban, de időm legnagyobb részét a szegény-negyedben töltöttem, bár a Baedeker nagyon a lelkekre kötötte, hogy a szegényebb városrészeket kerüljem el s ha kezd alkonyodni, kapaszkodjam bele egy rendőr karjába, mert amelyik idegenre ott köszönt be az éjszaka, annak kevés reménye lehet, hogy valaha még végig sétálhat a Picadillyn. Életem legszomorúbb emlékei közé tartoznak ezek az exkurziók. Nem a

nyomort láttam, ez nem szó a borzalmak megjelölésére.

Gyermekkoromban mindig kíváncsi voltam, hogyan szelidítik az oroszlanokat. Az én szememben Upiño Faimali volt a legnagyobb hőse a világnak, mert be mert menni az oroszlanok kezébe. Végre aztán én is láttam egy állatszélidítőt, egy kicsiny, szuró tekintetű s bár izmos, de jelentéktelen kis embert, akivel gimnazista koromban megismerkedtem s aki elmondta művészetének titkát, hogy a fenevadakat addig éhezettetik, míg úgy ki nem merülnek, hogy nem éreznek többé erőt magukban arra, hogy megtámadják az embert. Akkor aztán szeges ostorral bemegy a ketrecbe a szelidítő. Azóta nem nézhetek meg ilyen oroszlan-szelidítőt, anélkül, hogy vadállataim az éhség bélyegét ne látnám s ne gondoljak arra, hogy ezek most minden bizonynyal szétszaggatnák azt az embert, ki közéjük merészkedett, de éhségtől elcsigázott testükben nem éreznek elég erőt arra, hogy őt megtámadják.

Ugyanez az érzésem volt Londonban, mikor a szegény-negyedben jártam. Azt hittem, hétszeres pánczélt von körém az, hogy ezek az emberek, kik a házak küszöbén kuporognak, mint a varangyok, évek óta csak hulladékokon élnek s tudják, hogy én naponta jóllakom, s hogy a vastag botommal ép ezert nagyobbakat tudnék az ő fejükre vágni, mint ők az enyimre. Mióta London éhező százazreit láttam, azóta nem tudok rokonszenvezni az angol hódítókkal.

Én az angol hadseregben nem a civilizáció előharcosát látom, hanem az angol kapzsiságét. De azok a hódítások, amelyek angol lobogó alá hajtották a vi-

dolta, hogy az eszme oly gyorsan megvalósuljon. Mert ámbár hogy az ország tanitósága önön magát megadóztatta s a tanítótestületek évről-évre gyűjtötték filléreiket a „Tanitók Háza“-nak felépítésére, az még sem történhetett volna ilyen hamar meg, ha a tanitók legjobb barátja, dr. Wlassics Gyula kultuszminiszter e célra az országgyűléssel meg nem szavaztat 500.000 forintot, mely összeg évi százezer forintos részletekben lesz kifizetve. Ez tette lehetővé, hogy a tanitók országos bizottsága megvette Budapesten a Szentkirályi-utca 47. száma alatt levő kétemeletes szép házat s azt a szükséghez képest átalakítva s a kellő butorzat-tal ellátva, ma már 52 tanító-gyermeknek nyújt családias jellegű, kényelmes otthont. A kolozsvári ház felépítése most van folyamatban s talán már a jövő tanévre az is meg lesz nyitható.

A budapesti „Tanitók Háza“-t folyó hó 19-én, Erzsébet napján avatta fel dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatási miniszter számos tanügybarát és tanférfit jelenlétében s adta át rendeltetési céljának. Ezuttal legfelsőbb meghagyás folytán kijelentette a miniszter ur, miszerint megengedte a király ő Felsége, hogy e ház a „Ferencz József Tanitók-Háza“ nevet viselhesse, mely név már ott is diszlik a palota homlokzatán.

A megnyitási ünnepélyen a miniszteren kívül jelen voltak: Báró Eötvös Loránd, Beöthy Zsolt, továbbá Zsilinszky Mihály és dr. Berzeviczy Albert államtitkárok, dr. Axaméth Lajos, dr. Morlin Emil min. tanácsosok, Halász Ferencz oszt. tanácsos, dr. Neményi Imre, Tóth József, dr. Verédy K. kir. tanfelügyelők, Péterffy Sándor, dr. Gööz József, Ujvári Béla és még számos tanügybarát és tanférfit, valamint a vidéki tan-testületek képviselői.

A „Tanitók Háza“-nak ily gyors létesítésében a legtöbbet fáradozott és legtöbb érdemet szerzett Péterffy Sándor kir. tanácsos, ki a tanitóknak valóságos atyja. Áldani is fogja ezért őt az ország összes tanitósága, mert a „Tanitók Háza“-ba nyelv, vallás és nemzetiségi különbség nélkül vétetnek fel a tanitók és tanárok gyermekei.

A megnyitás napján már 52 tanuló volt a „Tanitók Háza“ lakója, kik közül néhányan havi 4 forintot fizetnek, a legtöbb tanuló azonban ingyenesen van fölveve. Egyelőre a tanulók lakást ágygyal és ágyneművel, mosást, fűtést, világítást és takarítást élveznek, de ezen tanulók az „Eötvös-alap“ útján a különböző vendéglőkben ingyenes étkezésben is részesülnek. Később a bennlakókat élelemmel is el fogja látni a „Tanitók Háza.“

A bennlakó tanulók feletti örködés a „Tanitók Háza“ gondnokára, Józsa Mihály kir. s. tanfelügyelőre van bízva, kinek ügybuzgósa és lelkiismeretessége elég biztosítékot nyújt arra nézve, hogy a „Tanitók Háza“ hivatásának meg fog felelni.

Most a tanitók és tanárokon a ser, hogy anyagi és erkölcsi támogatással lehetővé tegyék azt, miszerint a nemzet napszámosságainak szellemi tehetségekkel megáldott gyermekei a „Tanitók Háza“-ban az anyagiakra nézve minél gondtalanabb megélhetést nyerjenek, hogy azok minden idejüket tanulmányaik folytatására fordíthassák.

Jelen volt.

Magyar kincsek a párisi kiállításon.

A párisi világkiállítás magyar részének főérdekessége kétségtelenül a történelmi rész lesz, amelyben együtt láthatni majd Magyarország történelmi kincseinek színe-javát. A szerföltt érdekes kiállítás három csoportra oszlik: egyházi, hadi és egyéb világi kincsek csoportjára. Az egyházi rész igen gazdag, bár több műremeket, mint a milliókat érő Korvin-kalváriát, nem küldnek Párisba, mert nem lehet kitenni a szállítás veszedelmének. Szemrecsányi Pál szepesi püspök ellenben a szepesi székesegyház összes remekait átengedte a kiállítás számára. Az erdélyi protestáns szász egyház és a görög keleti szerb egyház is igen érdekes tárgyakat szánt a kiállításra. A hadi csoport különösen fényes lesz. Kiemelkedő része a huszárterem, melyben a huszárság történetét mutatjuk be képeken és főszerelésekben. Itt állítják ki Vágó Pál nagy festményét is, mely a huszárság allegóriáját ábrázolja. Egyéb, de kisebb képek is diszlik még ezt a termet, többek között Krenner Viktor, Tull Ödön, Révész Imre, Karvaly József és mások festményei. A kiállított tárgyak közül ritkaságokba megy Bathány herczegnek számos fegyvere, ágyu-modellje, kiváltképpen pedig egy sakk-játéka, amelynek alakjai régi magyar katonákat ábrázolnak. A világi csoport részére a vármegyék és városok számos érdekes tárgyat küldtek, így számos pallást, bírói jelvényt, köztük Brassó város gótikus diszítésű híres háromlú pallosát. Lőcse város egy nagyobb képet küldött, amely a városi tanács eskütételét ábrázolja. A beküldött tárgyakat egyelőre az Iparművészeti Múzeum egyik első emeleti termében őrzik. Eddig mintegy ezeröt száz tárgyat küldtek be, amelyeknek értéke megüti a félmillió forintot. Összevéve harmadfélezer tárgyat jelentettek be. A kincset érő régiségeket mind biztosították és külön embereket rendeltek ki őrzésükre. A történelmi kiállítással kapcsolatosan (egyazon pavillonban is) kerül bemutatásra az ősfoglalkozások kiállítás, melynek mestere, Hermann Ottó, teljesen elkészült már a gyűjtéssel.

Levelezés.

Nevelési ügyeinkhez.

Abrudbánya, 1899. nov. 20.

Abból az alkalomból, hogy az ez ideig hat tanerővel ellátott állami iskolánk e hó elsején még újabb két tanerőt nyert, akik állásukat el is foglalták, s hogy állami óvodánkban a Molnár Ilona Tabakovitsné kinevezésével végre valahára állandó, kötelességtudó óvónó vette át az apró-cseprő kis sereg gondozását, elmondhatjuk végre valahára, hogy rendben volnánk nevelőintézeteink tanvezető közegeivel. Hogy ez itt, a havas vidék göczpontjában, nemcsak a magyarság, hanem a velünk mindig rokonszenvező románoknak is nem csekély öröme szolgál, azt el nem vitathatja senki. Meghajunk azoknak érdemei előtt, akik a két új tanerő szükségességét belátva, hivatalból intézkedtek

kulturánkon segíteni. De azt épen nem méltányolhatjuk eléggé, hogy óvodánkhoz a Molnár Ilona kinevezését eszközölték ki.

A kötelességteljesítés, az önfeláldozó szorgalom önmagukban hordozzák a benső nyugalom mellett a külső elismerést is. Dicsériádat nem zengedezünk, ezt a Molnár Ilona szerénysége, azt hisszük, nem követeli, nem ohajtja; de azt már el kell tűrnie, hogy nyilvánosságra hozzuk azt, mikép egy évi helyettesítésével az óvoda értékét, becsét nem csak növelte, de még azok rokonszenvét és szeretetét is az óvodához csatolta, kik a nevelő intézetek e legkedvesebb bevezetőjével ez ideig megbarátkozni nem akartak.

Az apró kis teremtések száma a Molnár Ilona vas-szorgalma és gyöngéd anyai bánásmódja mellett folyvást nő. A pontosan óvodába járók száma — amint tudjuk — meghaladja a 100-at. Ebből 30—40% az ez ideig ettől idegenkedők, román testvéreink rokonszenvét dicséri.

Amidőn ez uton gratulálunk Molnár Ilonának kinevezetéséhez, s elismerjük szorgalmát, és biztos tudatában vagyunk ama kellemes megnyugtató biztatásnak, hitnek, reménynek, hogy ő hova-tovább emeli óvodánk értékét: nem tehetjük, hogy az óvoda felügyelő-bizottságát s a királyi tanfelügyelő urat fel ne hívjuk arra, hogy a mi elhangzó szép szavaink mellett találja valahogy útját, módját annak is, hogy ez a tevékeny nő eddigi tulmunkosságáért másképpen is megjutalmaztassék. Valamint felhívjuk az intézet felettes hatóságait arra is, hogy miután 100 gyermek egy teremben alig helyezhető el, két teremben pedig egyszerre még felügyeletet sem lehet gyakorolni, neveztessek még ki egy másod óvónó is. Annak a csekély fizetésnek, ami ezzel jár, bizony sokkal nagyobb lesz ama jutalma, amelyet később az összhangzó kultur-eredmény felmutat.

Már tanitóink sem zúgolódhatnak, miután két új tanerő is sorakozott a régi gardához, hogy tul vannak terhelve. Amint halljuk, és örömmel halljuk, az állami iskolába beiratkozni kényszerített tankötelesek száma az ismétlőkével a negyszázon felül van.

Van tehát feldolgozásra kész anyag elég. Mi úgy tudjuk, ez az iskola misszió-gyakorlásra, mint mintaiskola rendeztetett be. Itéletet a multa nem mondunk, a jövő kecsgetető reményével tekintünk a közeli időkre.

Elhisszük, hogy az új tanerők is tudatában vannak annak, hogy aki missziót ohajt teljesíteni, annak egész szívet, megtörhetetlen lelkiismeret mellett igazi akaraterőt, nemcsak a pusztá kötelességteljesítés érzetét kell a nevelés talajára vinnie. És mert mi ezt elhisszük, gondoljuk azt is, hogy nevelésügyi tanerőinknek csak egy ambíciója van és lesz, és ez az, hogy iskolánk számbeli növekedésén kívül tekintélyben is növekedik, s hogy az intézetben és a társadalomban való együttműködésükkel egyszersmind együtt fejlődik a szív és értelem, vagy az erény és a tudás is.

Év végén, vagy ha mást tapasztalunk, időközben is, különben elmondjuk tapasztalatainkat. Vajha önzetlen dicséretünk és nem talán lesújtó ítéletünkkel kedveskedhetnénk.

Tanügybarát.

lág felét, megszüntették-e Anglia népének nyomorát? Mi köze az angol népnek ahhoz, hogy a becsuan meg a zulukaffer megtanuljon írni és olvasni? Egyiptomnak, Indiának, Ausztráliának, Dél-Afrikanak s az egész rengeteg gyarmatbirodalomnak volt-e az a hatása Angliára, hogy az állam, ez a dús-gazdag angol állam az éhezőknek ingyen adhassa a kenyert, a sőt, a vizet? Vagy legalább olcsóbbá tette-e a megélhetést? Nem szaporodik-e az éhező proletárok, a csatornában élő patkány-emberek száma Londonban napról-napra? Nem kell-e magának Londonnak tizenegyezer rendőrt tartania, csak hogy a jóllakott osztályt megvédje az éhezők fosztogatásai ellen? Mikor Dickens a Twist Olivérben először írta le a föld alatt élő Londont, a civilizált világon a borzalom jajkiáltása zugott végig, nagyszerű gyűjtések indultak meg, millió meg millió forint gyűlt össze, hogy ezeket az embereket napvilágra hozza. S most mégis nem tart-e Anglia ugyanott, ahol Dickens idejében?

Egy dél-afrikai háboru milliárdokat fog elnyelni, úgy szólván haszon nélkül, s mindennek nem lesz egyéb eredménye, mint az, hogy az állam adósságai szaporodni fognak, az adózás terhesebb lesz, az életmód drágább, a nyomor kiáltóbb, s a csatorna lakottabb.

Minden szentimentalizmus nélkül lehet így gondolkozni, sőt még anarchistának sem kell lennie az embernek, hogy ezt belássa.

Mióta bejártam Hollandiát, ezt az országot irigylem leginkább. Egyszerű, buta népe isteni nyugalommal látja kelni és nyugodni a napot; reggel kihajtja tehenét a legelőre, hol a fű is dúsabb a gondosan öntözött talajon, mint más országban, este megfész s olyan hűst eszik és olyan vajat, mint más országban még a kirá-

lyok sem. Sem nagy vágyaik, sem nagy igények nincsenek, mindenki jómódu, koldusa nincs, éhező sincs köztük. A leányok tizennyolc éves korukban elkezdnek hízni s mire harmánczöt évesek, olyan kövérek lesznek, mint egy ötakós hordó; a férfiak is jámbor egygyűségben élnek napjaikat, huszéves korukon tul megházasodnak s elkezdnek bagózni. Ez a nép boldog, s gazdag. Az utolsó kikötői munkásnak is van háza, tehene, a falunak legelője. Azt nem lehet mondani, hogy egészen tanulatlan, mert nincs olyan köztük, aki analfabéta volna. Alkotmányát és szabadságát szerető nép az, amely megelégszik azzal, a mije van, s nem tekinti hivatásának, hogy a bihéi fejedelem feketebőrű alattvalóira pantallont huzzon s megtanítsa őket késsel és villával enni.

Általában a legnagyobb hipokrizis az, amit nemzetek a civilizáció terjesztésének jelszava alá foglalnak. Hisz Anglia, a nagy civilizátor, még azt sem tudja, sőt nem is akarja meggátolni, hogy a rabszolgaság intézménye az angol fenhatóság alatt levő Zanzibarban megszüntetessék. Az angol liberális párt minden évben felszólítja a kormányt, hogy ha kell, erőszakkal kényszerítse a zanzibári szultánt a rabszolgák felszabadítására, s az angol gyarmatügyi miniszter évről-évre megelégszik azzal, hogy egy akadémikus tiltakozást mond el a parlamentben a rabszolgaság intézménye ellen, de egyben kijelenti, hogy nem fog semmit sem tenni. De ne gondolja senki, hogy az uralmon levő angol konzervatív párt egy sötétlelkű banda, s hogy másképp lenne mindjárt minden, ha a liberálisok jutnának uralomra. Voltak ők is a kormányon, s Gladstone, „a nagy filantrop“, aki az őrmények sanyargatása miatt parlamentben, hírlapi cikkekben, népgyűléseken s ki-

tudja még hány helyen átkozta meg a szultánt, „akit az isten az emberi nem förtelmére teremtett“, miniszterelnök korában ép úgy teit, mint tett előtte Beaconsfield, s tesz utána Salisbury és Chamberlain.

A világ rokonszenve és ellenszenve, az igaz, most már nem fogja megakadályozni a háborút, s az Afrikába vezényelt angol csapatok jobb ügyhöz méltó buzgalommal fognak ott veredni, de mindez nem változtat azon, hogy egyszerűen felülnek azok, akik még csak gondolnak is arra, hogy Angliának ezse ágában is van terjeszteni a civilizációt. Minden gyarmathatalom jogara alatt boldogabb a nép, mint az angolé alatt. India, a föld fűszereskertje, az újból felújult Kanaau, állandó lázadásban van, s Angliának ma is még katonailag kell megszállva tartania, hogy a forradalom kitörését megakadályozza. Mig ellenben a holland gyarmatok határait beuszúlott katonaság védi s évtizedek mulnak el anélkül, hogy a holland katonaságuk egy puskát kellene elsűtnie.

Talán rágalom az, amit a németországi lapok Chamberlain angol gyarmatügyi államtitkárról mondanak, hogy ezt a háborút csak azért idézte fel, mert nagy tőzsdenyereségekre akar szert tenni. Valószínű, hogy Chamberlainnak semmi haszna sem lesz abból, ha az angolok meghódítják Transzvált; de hogy az angol kenyér nem lesz olcsóbb, s így az angol népnek nem lesz haszna, ha az angolok Transzvált, sőt minden talp-alattnyi elfoglalható földet angol jogar alá hajtának — az feltétlen bizonyosság.

Azt hiszem, ez az igazi szempont, amelyből a mostani háborút nézni kell.

Bernát Ottó.

Vegyes hírek.

— **Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürdökn beküldeni sziveskedjenek.**

— **A zsalatnai főbányahivatal új főnöke.** A m. kir. pénzügyminiszter Steinhausz Gyula m. kir. bányatanácsost és nagyági m. kir. és társ. bányaműgazgatót a zsalatnai főbányahivatal főnökévé nevezte ki.

— **Kinevezés.** Alsófehér vármegye főispánja Mihályfalvi Miklós végzett jogászt közigazgatási gyakornokká nevezte ki és szolgálatára a vármegye központi hivatalaihoz osztotta be.

— **Zeyk Dániel** főispán a tegnapi napon az alsófehérvármegyei kir. tanfelügyelőség ügymenetét vizsgálta meg és a tapasztalt rend és kiváló munkásságért dr. Szabó Mihály kir. tanfelügyelőnek teljes elismerését fejezte ki.

— **Csaszy Valér,** a 21-ik honvéd gyalogezred parancsnoka, Szánthó Gyula százados kíséretében e napokban az ezrednek Nagy-Enyeden állomásozó 2-ik zászlóalját vizsgálta meg és a tapasztalt felett a tisztikarnak teljes megelégedését és elismerését fejezte ki.

— **Adomány a Bethlen-Gábor-szobor alapja javára.** Gr. Bánffy György m. kir. főajtónálló, v. b. t. t., a Bethlen Gábor-szobor alapja javára 500 koronát adományozott.

— **Dr. Farnos Dezsőt,** a nagyenyedi Bethlen-főgimnázium renes tanárát, lapunk munkatársát, a magyar zeneszerzők társasága f. hó 10-én tartott közgyűlésében egyhangúlag tagjává választotta és külön is üdvözölték őt a magyar zenei állapotok felől legutóbb is tartott alapos és bátor értekezéseért. Munkatársunk már régen alapos művelője a magyar zeneirodalomnak; a napokban a „Magyar Nemzet” közölt tollából egy cikksorozatot Zeneoktatás a gimnáziumban cím alatt. Munkatársunknak e jól megérdemelt kitüntetéshez gratulálunk, cikkét pedig legközelebb szintén közölni fogjuk.

— **Előléptetés.** A kereskedelmi m. kir. miniszter Ungvári György állami utmestert, ki közelebről a szolgálat érdekében Abrudbányáról Nagy-Enyedre helyeztetett át, fokozatos előléptetésben a 450 fítos magasabb rangfokozatba léptette elő. Az abrudbányai állami utmesterei állomás jelenleg üresedésben van, annak betöltése iránt a kellő intézkedések megtételtek és a felső elhatározás ez idő szerint várható. A sok ügyességet igénylő ferhes és nehéz állomásra több minősített és képzett egyén pályázott. Mindenesetre kívánatos volna, hogy a kinevezendő minden tekintetben beváljon, mert tudvalevőleg a jelenben különben is kiépítés alatt álló utvonalon egyike a vármegye legfontosabb forgalmi útjainak és annak fenntartása és felügyelete kiváló gondot, lelkiismeretes munkálkodást követel.

— **Népszerű tudományos felolvasások jótékony célra.** Nagy-Enyeden 1899. november hó 28-án kedden a Bethlen-főiskola dísztermében felolvasnak: Lázár István főiskolai tanár: Egy kép az ember aranykorából. Bartha Zsigmond főiskolai tanár: A hold, mint bolygó, mint világ, mint kísérlök. A Bethlen-főiskola tanárai négy tudományos előadást rendeznek nyolcz felolvasással, melyek tiszta jövedelmét a „Szegény-tanulókat segélyező kör” céljaira fordítják. A négy előadás belépti díja egy forint. Előfizetheti Horácsik János ur könyvkereskedésében. Beléptidíj a nov. 28-iki előadásra 30 kr, tanulóknak 15 kr. Kezdeté pont 6 órakor. A t. közönséget kérjük pontos megjelenésre a felolvasások zavartalan megtarthatása végett.

— **Buzás-Bocsárd** község fiatal, új ev. ref. lelkesze, Kovács Károly, eddigi vámosgálfalvi segédlelkész, ma tartja új parochiájában beköszöntőjét, melyre nagyenyedi barátai és ismerői közül is többen átrándultak Bocsárdra.

— **Gazdasági előadás.** A mult vasárnapon elmaradt felolvasását dr. Szaniszló Albert jószágigazgató ma, vasárnap d. e. 11 órakor tartja meg a városháza közgyűlési termében. Előadást tart a vetőmagról és termőföldről. Gazdáink figyelmét felhívjuk az érdekesnek ígérköz előadásra.

— **Dal-estély.** A nagyenyedi daloskör szombaton, december hó 2-án, este a Nemzeti szálló nagytermében tánczszal egybekötött dal-estélyt rendez, melyre ez uton is felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Közgyűlés.** Az Alsófehérvármegyei Történelmi, Régészeti és Természettudományi Egylet 1899. december hó 2-án d. u. 4 órakor Gyulafehérvárt a városház tanácstermében XI. rendes közgyűlést tartja meg a következő tárgysorozattal: 1. Elnöki megnyitó. 2. Titkári jelentés. 3. Felolvasás, tartja Csiky Miklós főgimn. tanár. 4. Muzem- és könyvtári jelentés. 5.

Pénztárnoki jelentés. 6. Tisztújítás és a választmány egy negyed részének kisorsolása. 7. Indítványok, melyek a délelőtti választmányi ülésen tárgyalattak. Ugyanazon nap délelőtti 11 órakor választmányi ülés tartatik.

— **Gyujtogatás.** Folyó hó 22-én éjjel Szilágyi Sándor maroskáptalani birtokosnak szénáját ismeretlen tettesek felgyujtották. Szerencse, hogy szélesend volt és a tüzet lokalizálták. A takarmánykészlet biztosítva volt az Első Magyar Általános Biztosító-társaságnál. A kár körülbelül 120 fít. A gyanu egy vajdaszegi oláh emberre esik.

— **Uj ellenzéki lap Kolozsvárt.** Amint értesülünk, december elején Kolozsvárt új politikai lap indul meg, mely radikális irányt fog képviselni. A lap czime „Ujság” lesz és Gombos Ferenc a kiadója. Az új lapot dr. Hédeváry Lélél fogja szerkeszteni. — A „Kolozsvári Lapok” című hetilap megszűnik.

— **Uj angol ágyuk.** Az angol páncélos hajókat új óriási ágyukkal látják el, amelyek felülmulják az összes eddigi ágyukat. Ezek az ágyuk 50 tonna súlyal bírnak és a lövegek, amelyeket rendkívüli pontossággal lőnek ki 15 kilométernyi távolságra, 350 kilogrammot nyomnak. Minden páncélos hajón 4 ily ágyu lesz elhelyezve; egy ily ágyúnak az ára 250.000 frank, ami 450 ágyúnál 112.500.000 frankot tesz ki.

Piaczi árak

1899. november hó 16-án tartott hetivásárról:

Buza	80 kilogrammos	8 fít — kr.
	76	7 „ 50 „
Kétszeres	74	7 „ 20 „
	72	7 „ 20 „
Rozs	70	6 „ 80 „
	68	6 „ 50 „
Árpa	62	6 „ — „
	60	5 „ 50 „
Zab	45	5 „ 50 „
	40	5 „ — „
Tengeri	80	4 „ 80 „
	lángliszt	16 „ 20 „
	zsemlye	15 „ 80 „
Liszt	fehér közép	15 „ 50 „
	barna	12 „ 40 „
	rozsliszt	10 „ 50 „
	heugersliszt	7 „ — „
Rizs		20 „ — „
Buzadara		18 „ — „
Árpakása		17 „ — „
Borsó		14 „ — „
Lencse		20 „ — „
Bab		6 „ — „
Köleskása		16 „ — „
Burgonya		2 „ 50 „
Széna, köt.	legjobb	6 „ 50 „
	közép	6 „ — „
Alomszalma	legjobb	2 „ 20 „
	közép	2 „ — „
Fa	kemény usztatlan köbméter	3 „ 80 „
	puha	3 „ 50 „
Faszén	kemény métermázsá	1 „ 80 „
	puha	1 „ 50 „
Lámpaolaj	kilogramm	— „ 40 „
Kőolaj galicziai		— „ 20 „
Steeringerytya		— „ 72 „
Gyertya öntött fagygy kilogramm		— „ 36 „
	huzott	— „ 56 „
Szappan		— „ 30 „
Marhahus		— „ 44 „
Zsir	szinzsir	90 „ — „
	disznózsir	85 „ — „
Köménymag		65 „ — „
Só (kóso) métermázsá		8 „ — „
Cukor		48 „ — „
Közönséges bor nagyban		36 „ — „
	kicsinyben	40 „ — „
Szész nagyban		50 „ — „
	kicsinyben	56 „ — „

Közgazdaság.

Utmutatás a must és bor okszerü kezelésére.

Irta: Dr. Csanád Gusztáv.

Kiadta a földmívelésügyi m. kir. Minisztérium.

A kisebb szőlőbirtokosok mint borkezelők használatára a magyar irodalomban eddig nem volt megfelelően használható utmutató könyv. A fenti cím alatt a földmívelésügyi minisztérium kiadványai között egy ilyen kis borászati könyv jelent meg, amelyre minden szőlőbirtokosnak szüksége van, aki szőlőjét szakértelemmel akarja szüretelni s annak mustját kezelni. A könyv a következő fejezeteket tartalmazza: I. Előkészület a szüretre. II. Szüretelés. III. A must alkatrészei. IV. A bor erjése vagy forrása. V. Különböféle borok készítése. VI. A bor kezelése a pinczében. A must és bor javítása. VIII. A borbetegségek és borbajok és végül „Függelek” alatt a mesterséges borok készítéséről és azok forgalomba hozatalának tilalmazásáról szóló 1893. XXXIII. törvénycikket és ennek végrehajtása iránt kiadott rendeletet. Ezen címek alatt egészen röviden

s mégis annyira bőven, hogy minden gyakorlatilag utáncsinálható, írta le szerző az egész borkezelést. E könyvecske beszerezhető a nagyenyedi m. kir. vinczeli-iskola igazgatóságánál 20 krajczárért, postán pedig küldve lesz 25 krajczár beküldése után.

Vetőmagvak.

(Mauthner Ödön tudósítása.)

Vörös löhere. Az üzletmenet változatlanul a mult heti maradt, következésképp a piaci hangulat csendes, de szilárd. Amerikából az utóbbi napokban 2-2 1/2 márka emelkedést jeleztek, anélkül, hogy ezen áremelkedés az európai piacokat befolyásolta volna.

Luczerna. Luczernából meglehetősen nagy mennyiségeket ajánlottak a lefolyt héten, ami utoljára is bizonyítja bel-földi jó termésünket. Francia- és Olaszország továbbat is kínálatokkal állítanak be, jobb minőségű áru érdeklődést kelt, de az ilyennel is árkonczzsziókat kellett az eladóknak nyujtaniok annál inkább, mert a kínált nagyobb mennyiségek nem maradtak hatás nélkül az árjegyzésekre és valamennyi eredetünél árnyatlásról kell beszámolnunk.

Baltaczim. Baltaczimből különösen a jobbfele árut vettek szivesen.

Jegyzések nyersáruért 100 kilónként Budapesten:	
Vörös löhere	66—72 fít
Luczerna	38—45 „
Baltaczim	11—12 „

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugár részvény társaság könyvnyomdájában.

Szám 391.
1899.

Árverési hirdmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a felvinczi kir. járásbírószág 1899. évi V. 20. §-számu végzése következtében Müller Mihály ügyvéd által képviselt nagyenyedi kisegítő tőpztár javára Sükösd Ferenc ellen 70 fít s jár. erejéig 1899. évi július hó 5-én fogvaosztott ki-elégítési végrehajtás útján lefoglalt és 320 fítba becsült követező ingóságok, u. m.: egy pár ökor nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a felvinczi kir. járásbírószág 1899. évi V. 20. §-számu végzése folytán 70 fít követezővel, ennek 1895. évi május hó 20. napjától járó 8% kamatai, és eddig összesen 42 fít 30 krban bíróilag már megállapított költekek erejéig végrehajtást szenvedő lakásán Sz. Kocsárdon leendő eszközlésére 1899. évi december hó 1-6 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az éritett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében kespénzfizetés mellett a legelőbbit ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és fel-foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kelt Felvincz, 1899. évi november hó 21. napján.

Wolf Sándor,
kir. bírósági végrehajtó.

2004 1—1
Sz. 2381/899.
tlkvi.

Árverési hirdményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Albina nagyszabeni takaré és hitelintézet végrehajtónak Bratu Jón Deák s társai végrehajtást szenvedők ellen 67 fít követezővel és jár. iránti végrehajtásos ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kerületében a vizaknai kir. járásbírószág területén lévő Örményszékes község határára fekvő, az örményszékesi 263. sz. telekjegyzőkönyvben A + 1—18. r. sz. a. foglalt Petru Vasillie I. Atyim nevével álló 231, 232, 787/1, 1292, 1543, 1815 1, 1852, 1853, 2093/2, 2233/2, 2556/1, 2774, 3332/1, 3740/1, 3797/a, 4758, 4847, 4983/2, 5048/b, 5178/2. hr. sz. ingatlanokra az árverést 1123 fít ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a felebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi december hó 14-ik napján délelőtti 10 órakor Örményszékes község házául megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladotni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtható kivételével tartoznak a kikiáltási ár 10%-át vagyis 112 fít 30 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett á. folyamattal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánápténe nek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltathatni.

Kelt Vizaknán, 1899. augusztus hó 23. napján.
A vizaknai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóságtól.

1998 1—1
Sz. 2382/899.
tlkvi.

Korinsky Győző,
kir. aljbíró.

Árverési hirdményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Albina nagyszabeni takaré és hitelintézet végrehajtónak Roska Moftéiu s társai végrehajtást szenvedők elleni 137 fít 40 kr követezővel és jár. iránti végrehajtásos ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék (a vizaknai kir. járásbírószág) területén lévő Örményszékes község határára fekvő, az örményszékesi 421. sz. telekjegyzőkönyvben A + 1—31. r. sz. a. foglalt Nyámecz Lina sz. Roska, Petru

Mária sz. Roska, Roska Vaszilie I. Moftei, Nyegoi Ruohilla és Roska Ruohilla nevének álló 418, 420, 560 1. 793 2, 1192, 1276, 1775 1, 1877 1, 1877 3, 2132 2, 2132 4, 2218 1, 2218 3, 2499, 2963 1, 3068, 3069, 3566, 3578/2, 3584 1, 4356, 3802 1, 3816, 3817, 4017 2, 4126, 4239, 4294 2, 4294 4, 4378 1, 4503 1, 4684 1, 4958 1, 5189, és 5190 5295 1. hr. sz. ingatlanokra az árverést 1273 forintban ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi **december hó 19-ik** napján d. e. 10 órakor Örményezékes közszékházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók végrehajtató kivételével tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 1273 forint 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Vízaknán, 1899. évi augusztus hó 23. napján.

A vízaknai kir. járásbírósg mint tki hatóságától.

Korinszky Győző,
kir. aljbíró.

1999 1-1

Sz. 2116-899.

közig.

Pályázati hirdetmény.

Verespatak nagyközség **községi orvosi állására** pályázatot hirdetek.

Felhívtnak mindazok, kik ezen évi 400 forint fizetéssel egybekötött község orvosi állást elnyerni ohajtnak, az 1876. évi XIV. t.-cz. 143. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt pályázatukat hozzájuk f. évi **december hó 28-áig** adják be.

Látogatási díj szabályrendeletileg megállapítva nincs, az szabad egyezkedés tárgyát képezi a megválasztandó községi orvos és az előjáróság között.

A választás f. évi december hó 31-én d. e. 10 órakor Verespatakon a közszékházánál fog megtartatni.

A verespataki járás főszolgabírájától.

Verespatakon, 1899. november hó 17-én.

Imreh Károly,
főszolgabíró.

1902 1-3

Az 1895. évi cairaól s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon diszklevéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúszos bántalmait, u. m. **köszvény, csúsz, reuma, ischias, asthma** stb ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idültébb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: **Török József** ur gyógyszerterében, Király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszerterében, Váci-körút 17. szám. Ugy szintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerterében, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely.

Videki megrendelések pontosan teljesítettek. Ugy szintén **Alvinczen**

TELEGDY FERENCZ gyógyszerésznél.

1970 4-10

Házeladás.

A Tövis utca 29. sz. **házas telek** félemeleten **4 lakószoba, konyha, kamara, istálló, záros faszinnel;** földszinten **2 lakószoba, fás szinnel,** 2 osztályu **pinccével,** veteményes és gyümölcsös **kerttel** szabad kézből örök áron eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal Budapest, II. kerület, Donáti-utca 49. szám I. emelet 6. ajtó.

1992 4-5

Sz. 2058-899.

közig.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye verespataki járásában a bucsumi körben, mely a l. Bucsú, Muska és Korna községekből, nyugdíjazás folytán üresedésbe jött **körjegyzői állásra** pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állásra pályázni kívánnak, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ában előirt képesítésüket, életkorukat, eddigi szolgálataikat kitüntető bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérésüket hozzám legkésőbb folyó év **december 20-ig** annál is inkább nyújtsák be, mert az elkészen érkezett pályázati kéréseket nem fogadom el. A körjegyzői javadalmazás:

1. Évi fizetés 700 forint

2. Díjnoktartási átalány 100 „
3. Lakbér 70 „
4. Irodai átalány 32 „
5. Küldöncztartás 144 „
6. Anyakönyvvezetői tiszteletdíj 80 „
7. Dologi kiadásokra 110 „
8. Magán munkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak.
9. Szabad tűzifa a községi erdőből.

A választást a kör székhelyén, Bucsúmban, 1899. év december 29-én fogom megtartani. A megválasztott köteles lesz állását 1900. év január hó 1-én elfoglalni.

Verespatakon, 1899. november hó 17-én.

Imreh Károly,
főszolgabíró.

2003 1-3

HIRDETMEYNY.

Ó cs. és apostoli királyi Felségének legfelső elhatározása alapján ezennel megkezdetik

a XXI-ik magyar királyi államsorsjáték

rendezése, melynek remélhető tiszta jövedelme következő **közhasznú és jótékony célokra** fog fordítatni: 1. A vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái segélyezésére szánt alap. 2. A sárvári közpórház. 3. A katolikus tanoncokat védő egyesület. 4. A budapest V. kerületi népkönyvtár. 5. A Paulai Szt. Vinczéről nevezett irgalmas nének vezetésére bizott ó-budai tan- és nevelőintézet. 6. A fehér kereszt országos lelencház egyesület. 7. A Zengvárosi közpórház. 8. A kassai Menza Akadémika. 9. A Budapesti Tabitha egyesület. 10. A magyar vörös-kereszt-egylet kolozsvári fiókja a jövedelem $\frac{1}{10}$ - $\frac{1}{10}$ részében.

E sorsjáték összes, 7691-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint **365,000 koronára rugnak** és pedig:

1 főnyeremény	150,000 korona	10 nyeremény	à 1,000 korona
1 „	50,000 „	20 „	500 „
1 „	20,000 „	50 „	100 „
1 „	10,000 „	100 „	50 „
2 nyeremény	à 5,000 „	1,000 „	20 „
5 „	2,000 „	6,500 „	10 „

Az összes nyeremények készpénzben fizettetnek ki.

A húzás visszavonhatlanul **1899. évi december 30-án** Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a m. kir. lottójövedéki igazgatóságnál Budapesten (IX., Csepel-rakpart, félemelet), ahová a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi adó- és sóhivatalnál, a legtöbb postahivatalnál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyáruló közegnél.

Budapesten, 1899. augusztus hó 21-én

M. kir. lottójövedéki igazgatóság.

Könyvnyomda.

Telefon sz. 5. 6.

Könyvkötészet.

A Nagyenyei

Könyvnyomda és Papíráruhágyár

Részvénytársaság

könyvnyomdája rendkívül gazdag és modern felszerelésénél fogva képes minden hasonló vállalattal versenyezni úgy a munkák olcsó árai, mint azok izléses kiállítása tekintetében

A főtéren levő üzleti irodájában iskolás gyermekek részére mindennemű **iskolai szerek, papír, tinta, tintatartók, tollak, tollnyelek, írónok, palatáblák, palavesszők, vonalzők, rajzeszközök, festékek, esetek, rajztablák, rajztömbök, törlogummik, szivacsok, könyvtáskák** stb. stb. kicsinyben és jutányos árak mellett szerezhetők be.

Megrendelések bárhol megjelenő **könyvekre, hírlapokra és folyóiratokra** elfogadtnak s pontosan teljesítettek.

Elvállal mindennemű **könyvkötői** munkát is, s azokat gyorsan, olcsó árban és pontos kivitelben szállítja.

A „Közérdek“

a megye egyetlen politikai lapja. Egyike a vidék legelterjedtebb lapjainak, s mint ilyen, **hirdetések közlésére kiválóan alkalmas.**

Aki tehát olcsón és biztos sikerrel akar hirdetni, forduljon bizalommal lapunk kiadóhivatalához

Nyomatványraktár.

Iroda: Főtér 38.

Írószer-kereskedés.